

□ Pieczenie rogali świętomarcińskich w Klubie Seniora w Ruszowicach □

□ Rogal świętomarciński – [rogal](#) z nadzieniem z białego [maku](#) tradycyjnie przygotowywany w [Poznaniu](#) i niektórych częściach [Wielkopolski](#) z okazji [Dnia Świętego Marcina \(11 listopada\)](#).

□ Rogale świętomarcińskie są głównym wypiekiem podczas obchodów dnia [ulicy Święty Marcin](#) w Poznaniu.

□ Tradycja ta wywodzi się z czasów pogańskich, gdy podczas jesiennego święta składano bogom ofiary z wołów lub, w zastępstwie, z ciasta zwijanego w wole rogi. [Kościół łaciński](#) przejął ten zwyczaj, łącząc go z postacią [św. Marcina](#). Kształt ciasta interpretowano jako nawiązanie do [podkowy](#), którą miał zgubić koń świętego.

□ W [Poznaniu](#) tradycja wypieku rogali świętomarcińskich na [11 listopada](#) istniała już na pewno w 1860 roku, kiedy to opublikowano w „[Dzienniku Poznańskim](#)” najstarszą dziś znaną reklamę rogala świętomarcińskiego.

□ Popularna jest jednak legenda, że tradycja w obecnym kształcie narodziła się w listopadzie 1891 roku. Gdy zbliżał się dzień [św. Marcina](#), proboszcz [parafii św. Marcina](#) ks. Jan Lewicki (ur. 1846, zm. 1909) zaapelował do wiernych, aby wzorem patrona zrobili coś dla biednych. Obecny na mszy cukiernik Józef Melzer, który pracował w pobliskiej cukierni, namówił swojego szefa, aby wskrzesić starą tradycję. Bogatsi poznaniacy kupowali smakołyk, a biedni otrzymywali go za darmo. Zwyczaj wypieku w 1901 roku przejęło Stowarzyszenie Cukierników. Po I wojnie światowej do tradycji

obdarowywania ubogich powrócił [Franciszek Rączyński](#), zaś przed zapomnieniem tuż po II wojnie światowej uratował rogalą [Zygmunt Wasiński](#).

□ Uczestniczki Klubu Seniora w Ruszowicach postanowiły zachować tradycję i w Klubie zapachniało pieczonymi rogalami.

□ Zajęcia w Klubie Senior + w Ruszowicach to cykl przedsięwzięć organizowanych w ramach Wieloletniego Programu Rządowego Senior+ na lata 2021-2025, edycja 2022, moduł 2.